

Malá pohádka o řepě
Dědek řepu zasadil,
u pole se posadil.
Čekal, čekal,
mráz ho lekal,
sluníčka se bál,
dešti jenom lál.

Bez večeře, bez oběda
čeká dědeček,
najednou se hlína zvedá,
roste kopeček.
„Bábo, roste řepa!“
„Prosím tě, co vidíš!“
„Bábo, což jsi slepá?“
„Dědku, ty mě šidíš!“

Zavolali vnučku,
vnučka pejska, pejsek kočku,
kočka myš.
Chytli se a čekají,
šepty, šepety šeptají -
neslyšíš?

Myšce byla dlouhá chvíle,
hopsala si rozpustile,
trhla kočkou,
kočka pejskem,
pejsek vnučkou,
vnučka bábou,
bába dědkem -

dědek prázdné ruce měl,
nikoho se nedržel,
udělali báb...

Kopeček se ještě chvěje,
jak se pod ním
krtek směje.

